

ЛІНГВОСОФІЯ ОБСЦЕННОЇ ЛЕКСИКИ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРІ ВОЄННОГО ЧАСУ: МІЖ НОРМОЮ ТА ЕКСПРЕСІЄЮ

Векуа Н. В.

*кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри української мови*

Український державний університет імені Михайла Драгоманова

вул. Пирогова, 9, Київ, Україна

orcid.org/0000-0002-6727-7982

vekuu.nata@gmail.com.ua

Шемет В. Г.

*кандидат філологічних наук, доцент,
професор, завідувач кафедри української мови*

Український державний університет імені Михайла Драгоманова

вул. Пирогова, 9, Київ, Україна

orcid.org/0009-0008-3971-8358

v.h.shemet@udu.edu.ua

Ключові слова: *знижена лексика, обсценна лексика, мовна норма, експресія, дискурс, воєнний час, лінгвософія, номінація, лексема.*

Статтю присвячено дослідженню лінгвософських засад функціонування зниженої, зокрема обсценної, лексики в інформаційному просторі воєнного часу. У фокусі наукової розвідки перебуває взаємодія мовної норми та експресії як детермінанта трансформаційних процесів у сучасному публіцистичному й художньому дискурсі. Метою є виявлення семантико-прагматичного потенціалу обсценної лексики, визначення її дискурсивних ролей та аксіологічного навантаження в умовах суспільної напруги. Для аналізу обсценізмів використано як загальнонаукові, так і лінгвістичні методи. Для наукової інтерпретації фактичного матеріалу послуговувалися такими загальнонауковими методами, як спостереження над мовним матеріалом, аналіз і синтез (обґрунтування теоретичних положень). Описовий метод застосовано при систематизації фактичного матеріалу; функційно-семантичний використано з метою виявлення значеннєвих особливостей обсценізмів і визначення їхніх основних семантико-прагматичних функцій; дискурс-аналіз дав змогу простежити специфіку функціонування зниженої лексики в художньому та публіцистичному дискурсах воєнного часу, окреслити її роль у формуванні комунікативних стратегій і впливів на адресата; елементи лінгвоаксіологічного підходу залучено для інтерпретації цілісного навантаження обсценної лексики, аналізу оцінних смислів і механізмів вербалізації опозиції «свій – чужий». Матеріалом дослідження слугували тексти сучасного українського художнього та публіцистичного дискурсів періоду 2022 – початку 2026 рр. З'ясовано, що обсценна лексика в умовах воєнного часу виходить за межі маргінального мовного шару та виражає емоційний досвід, соціальну оцінку й колективну ідентичність. Встановлено, що обсценна лексика реалізує широкий спектр функцій (емоційно-експресивну, оціночну, ідентифікаційну, маніпулятивну та катартичну). В публіцистичному дискурсі вона посилює впливовий потенціал тексту, сприяє мобілізації аудиторії та делегітимації ворога, в художньому забезпечує психологічну достовірність і стилістичну виразність. У результаті дослідження констатовано часткову трансформацію мовної норми, зумовлену підвищеною толерантністю до експресивно маркованих одиниць у публічному мовленні. Знижена лексика постає як важливий когнітивно-дискурсивний механізм осмислення воєнної реальності, формування ціннісних орієнтирів і підтримання колективної стійкості.

LINGUO-PHILOSOPHY OF OBSCENE VOCABULARY IN THE INFORMATION SPACE OF WARTIME: BETWEEN NORM AND EXPRESSION

Vekua N. V.

*Candidate of Philological Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Ukrainian Language
Mykhailo Drahomanov Ukrainian State University
Pyrohova str., 9, Kyiv, Ukraine
orcid.org/0000-0002-6727-7982
vekua.nata@gmail.com.ua*

Shemet V. H.

*Candidate of Philological Sciences, Associate Professor,
Professor, Head of the Department of Ukrainian Language
Mykhailo Drahomanov Ukrainian State University
Pyrohova str., 9, Kyiv, Ukraine
orcid.org/0009-0008-3971-8358
v.h.shemet@udu.edu.ua*

Ключові слова: *знижена лексика, обценна лексика, мовна норма, експресія, дискурс, воєнн* **Key words:** *substandard vocabulary, obscene language, language norm, expression, discourse, wartime, linguo-philosophy, nomination, lexeme. ий час, лінгвософія, номінація, лексема.*

The article is devoted to the study of the linguo-philosophical foundations of the functioning of substandard, in particular obscene, vocabulary in the information space of wartime. The focus of the study is the interaction between language norm and expression as a determinant of transformational processes in contemporary journalistic and literary discourse. The aim is to identify the semantic-pragmatic potential of obscene vocabulary, to determine its discursive roles, and to reveal its axiological load under conditions of social tension. Both general scientific and linguistic methods were employed to analyze obscene expressions. For the scientific interpretation of the empirical material, general methods such as observation of language data, analysis, and synthesis (for substantiating theoretical provisions) were applied. The descriptive method was used to systematize the empirical material; the functional-semantic method was applied to identify the semantic features of obscene units and determine their key semantic-pragmatic functions; discourse analysis made it possible to trace the specific features of the functioning of substandard vocabulary in literary and journalistic wartime discourse, as well as to outline its role in shaping communicative strategies and influencing the addressee; elements of the linguo-axiological approach were employed to interpret the value-related load of obscene vocabulary, analyze evaluative meanings, and examine the mechanisms of verbalizing the opposition «us vs. them». The research material consists of texts of contemporary Ukrainian literary and journalistic discourse from 2022 to early 2026. It has been established that, under wartime conditions, obscene vocabulary extends beyond a marginal linguistic layer and acquires the status of an important tool for expressing emotional experience, social evaluation, and collective identity. It has been demonstrated that obscene vocabulary performs a wide range of functions, including emotional-expressive, evaluative, identificational, manipulative, and cathartic. In journalistic discourse, it enhances the persuasive potential of texts, contributes to audience mobilization, and facilitates the delegitimization of the enemy, while in literary discourse it ensures psychological authenticity and stylistic expressiveness. The study confirms a partial transformation of language norms caused by increased tolerance toward expressively marked units in public communication. Substandard vocabulary thus emerges as an important cognitive-discursive mechanism for interpreting wartime reality, shaping value orientations, and maintaining collective resilience.

Постановка проблеми. Екзистенційна потреба людини полягає в умінні на емоційному, морально-етичному та світоглядному рівнях протистояти банальним побутово-життєвим і складним ідеологічним, соціально-культурним і глобальним загрозам. В умовах російського воєнного вторгнення для українців надзвичайно важливим завданням стало збереження національної ідентичності та поширення її у світі. Емоційно реагуючи на дійсність, українці застосовують такі експресивно-оцінні моделі, які донедавна були поза межами мовної етики. Виправдана у своїй максимальній загостреності, така реакція українського соціуму на російську агресію стала пусковим механізмом кардинального виходу за межі комунікативно-етичних норм в українськомовному сьогодні. Повномасштабна війна докорінно змінила комунікативну поведінку у віртуальному просторі, адже обценна лексика формує істотний сегмент засобів номінації ментальної й поведінкової характеристики ворога у загальнонаціональному марафоні, політичній аналітиці, в інформаційних телеграм-каналах, соціальних мережах, рекламі, піснях, художніх творах тощо [Сюта, 2023, 4]. Процес колоквіалізації лексики відбувається шляхом публічного лаконічного демонстрування негативного ставлення до ворога, його ідеології масово тиражованими візуально-вербальними мініжанрами побутової культури: написи на одязі й аксесуарах, наліпки, міські мурали, графіті, марки й конверти Укрпошти, тексти пісень, народжених після 24 лютого 2022 року, тощо. Дослідженням обценної лексики займалися українські (Б. Коваленко, Г. Завражина, Л. Ставицька, Я. Радевич-Винницький, Д. Синяк, С. Форманова та ін.) та зарубіжні (А. Пеймс, Т. Джей, П. Традгілл, Е. Фінн, Д. Г'юз та ін.) науковці. Однак праць, присвячених аналізу обценної лексики 2022 – початку 2026 років, порівняно мало, а наукові роботи, що вивчають це питання, не є цілісними.

Метою статті є комплексний аналіз лінгвософських засад функціонування обценної лексики в інформаційному просторі воєнного часу, зокрема виявлення її семантико-прагматичного потенціалу, дискурсивних ролей та аксіологічного навантаження в координатах взаємодії мовної норми й експресії. Для досягнення поставленої мети передбачено розв'язання таких завдань: проаналізувати особливості функціонування зниженої лексики в художньому та публіцистичному дискурсах воєнного часу; визначити основні семантико-прагматичні функції та дискурсивні ролі обценної лексики в сучасному інформаційному просторі; дослідити аксіологічний потенціал зниженої лексики як інструменту оцінювання ідентифікації та впливу на адресата; з'ясувати тран-

сформацію мовної норми під впливом воєнного контексту та підвищеної експресивності публічного мовлення; охарактеризувати роль зниженої лексики у формуванні колективної мовної свідомості та репрезентації суспільних травм.

Об'єктом студіювання є обценна лексика в інформаційному просторі воєнного часу. Предметом – семантико-прагматичні функції та дискурсивні ролі обценної лексики, а також аксіологічне навантаження в координатах взаємодії мовної норми й експресії.

Виклад основного матеріалу дослідження. Повномасштабна війна стала визначальною віхою в історії України, яка, попри свій трагізм, набула статусу переломного чинника у формуванні української ідентичності та комунікативному зміцненні української мови. Зазначені процеси знаходять виразну репрезентацію в різностильових і різножанрових текстах. Попри часте відхилення від кодифікованих літературних норм і традиційного естетичного канону, їхнє лексичне наповнення та експресивно-оцінна тональність виступають достовірними індикаторами об'єктивної дійсності, актуальної мовної ситуації та психоемоційного стану українського соціуму в умовах повномасштабної війни.

Використання обценної лексики в інформаційному просторі воєнного часу може інтерпретуватися як інструмент трансформації соціальних норм і стилістичних реєстрів. Обценна лексика традиційно маркована як елемент зниженої мовної норми, що демонструє тенденцію до функційного переосмислення та розширення сфер уживання, виконуючи не лише експресивну, а й соціально значущу функцію. Вона охоплює мовні одиниці з грубим, непристойним, табуйованим змістом, які порушують норми літературної мови та використовується переважно для вираження сильних емоцій, агресії, зневаги або експресивної оцінки.

У функційному аспекті обценна лексика в інформаційному просторі воєнного часу реалізує кілька ключових ролей. По-перше, вона виконує експресивну функцію, посилюючи емоційний компонент повідомлення та забезпечуючи ефект автентичності. По-друге, реалізується оціночна функція, що дозволяє маркувати явища дійсності в категоріях схвалення або осуду. По-третє, обценізм можуть виступати маркерами групової ідентичності, в якій мова слугує засобом конструювання опозиції «свій–чужий».

В умовах війни обценна лексика виконує не лише експресивну, а й мобілізаційну, десакралізаційну та терапевтичну функції. Обценізм сприяють деміфологізації образу ворога, зниженню рівня тривожності та формуванню колективної солідарності через спільні мовні практики, фронтовий фольклор тощо. Наприклад, тексти пісень,

назви книжок, народжених після 24 лютого 2022 року: «Горить, палає і ще спалахуй, Руській корабель, іди... Гей! Гей!» («Україна переможе». Автор О. Пономарьов); *Тільки заплющу очі, серце залетється люттю, бо десь на червоній площі гуляє у#ок путін* («Диктатор». Гурт «Концертний Дозор»); *путін, якого ти х#я бл#шь Пішов війною, й#б твою мати?* («Зомбі». Тарас Кін); *А ви нас братами колись називали, А так получилось, що ви – йо#нутий брат... І хочеться дуже сказати: Нах#й ідіть, москалі!* («Кацапи». Гурт «Т.І.К.»); *«руській мір» позорить сам себе, позорить навіть війни С#ка, руки забори від Маріуполя – не твої він!* («Не забудем і не пробачим». Skofka); роман Сергія Ухачевського «Курва війна» та ін.

З перших днів війни з'являються й з гіпертрофованою інтенсивністю набувають популярності ремейки впізнаваних пісень: «Горів москалик і палав», «Горіли танки, палали», «Їхали укропи», «Ой на горі москаля ждуть», «Сіла птаха українська жовтокрила», «Як тебе сміли бомбити, Києве мій», «Чорнобривці», «Черемшина».

Безпрецедентну за рівнем суспільної прийнятності всеохопну колоквіалізацію, підкреслену обценізацію оцінок ворога як способу одностайного колективного реагування на його дії виправдовують потребою експресивного розвантаження у психологічно травматичних умовах [Сюта, 2023, с. 5]. Знижено-пейоративна, а то й відверто обценна лексика в період війни формує істотний сегмент засобів номінації ворога, його ментально-поведінкової моделі у публіцистичних і художніх текстах. Максимально показові з цього погляду щоденники військовополонених і автобіографічні оповіді тих, хто взяв у руки зброю, щоб захистити свою країну. Автори художніх і публіцистичних текстів вповні рефлексують, адже описати колективне (індивідуальне) реагування на дії ворога делікатними висловами практично неможливо: *Я збирався бути отим долбо#бом-айтішніком, який їде в Індію шукати просвітлення. Але мені не пощастило, бо почалася повномасштабка, і я пішов в армію* (Сарнацька А.); *Я носив шеврон із собою на позиції, тому що я знав, що хтось потім буде казати: щось я н#дарів ваших на позиціях не бачив. Ая хотів, щоб вони побачили* (Сарнацька А.); *Заважаси рахувати, заткнися нарешті, заважаси* (Белянський П.); *На позиціях усім по#ий взагалі на твої шеврони* (Сарнацька А.); *16 травня 2022 року. Ми дізнаємося про наказ вийти з заводу «Азовсталь» під гарантії міжнародних організацій, зокрема «Червоного Хреста». Ми маємо скласти зброю, адже ми виконали свою задачу зі стримання сил ворога, що в багато разів перевершували наші сили. Якщо це і полон, то «достойний». Я не просто так вживаю саме це слово. Я його чула. Нам його говорили. Я не знала,*

як маю його сприймати. Що це взагалі означає? Ну, як мінімум, що нас не н#дитимуть за українські татування. Або що не н#дитимуть взагалі. Слабко вірилося, звісно... (Суботіна В.); У таких випадках інструктор кричить: «Це «двохсоті»! Все, бл#дь, їх більше нема!» (Чех А.); Ця ніч не відрізнялась тоді від всіх інших. Ми просто прийшли на роботу в пекарню, не знаючи, що знову життя поділиться на одне й#бане «до» і «після» (Суботіна В.); Добре, що інші вибухи заглушили той крик, а то мужики зараз сміялися б. Вони й так увесь час підй#бували Артема, який дуже вирізнявся з-поміж них (Івченко В.); Ти вже другий день ніх#ра не їси! На порожній шлунок довго не повоюєш! (Івченко В.); Можливо, я сьогодні загину. То чому це має бути день, коли я не випив своєї традиційної нормальної ранкової кави? Та пішли вони нах##, від кави я не збираюся відмовлятися. Ніякий путін це не зламає (Любка А.).

Насиченість сучасного українськомовного простору зниженою лексикою є тимчасовим, але немінучим і доцільним явищем, виправдане потребою експресивного розпруження у психологічно травматичних умовах. Такі аксіологічні моделі є психологічно вмотивованою й часово маркованою нормою мовної репрезентації дійсності.

В інформаційному просторі воєнного часу номінація *пуйло* постає як гранично зневажливий оціночний знак, семантично мотивований звукоасоціативним зв'язком із російською ненормативною лексемою, що широко репрезентована в медіа та пісенній творчості: *Коли почалось повномасштабне вторгнення, усі, хто вірив пуйлу, випали в осад* (Україна молода, 2023); *Аж бува стає трохи шкода всяких орбанів, чий титанічні зусилля з підриву санкційного режиму та загалом єдності Заходу пуйло перекреслило однією своєю промовою; Це пуйло ніяк не може заспокоїтись, він колотить увесь світ, бо не може захопити Україну, тому що наші український народ дуже мужній, і навіть з такою кількістю зброї, яку отримують, наші воїни можуть дати відсіч, виганяють російських нелюдей з нашої землі (ГРАК); Сиділо в бункері пуйло, Новини з Неньки слухало, Ботексну пику чухало* (ремейк народної пісні «Горіли танки палали»). Лексема виконує не лише номінативну, а й ідентифікаційно-маркерну функцію, слугуючи засобом конструювання колективної мовної реакції на агресора, а також відображає процеси вербалізації травматичного досвіду війни. Семантично й прагматично вмотивованим є граматична реалізація номінації *пуйло* формою середнього роду. Це репрезентує процес деперсоналізації та об'єктивації очільника країни-ворога, сприяє його символічному знеособленню. Така граматична стратегія нівелює ознаки антропоморфності та

Семантико-прагматичні функції та дискурсивна роль обсценізмів у художньому і публіцистичному текстах

Лексема	Семантико-прагматична функція	Дискурсивна роль
<i>Долбо##б</i> (обсценізм) <i>n#дар</i> (лайлива номінація)	дегуманізуюча (образ, приниження адресата)	маркер соціальної та етичної агресії (знецінення, приниження об'єкта мовлення)
<i>Заткнися</i> (імператив)	маніпулятивна (припинення комунікації)	стратегія контролю, вплив на свідомість адресата
<i>По##й</i> (обсценізм)	оціночна (демонстрація байдужості, знецінення)	маркер нівелювання
<i>П##дитимуть / не n##дитимуть</i> (дієслівний дериват)	дегуманізуюча (вербалізація агресивної фізичної дії)	маркер конфліктності
<i>Бл#дь</i> (обсценний вигук)	емоційно-експресивна (гнів, роздратування)	експресивний маркер афекту
<i>Й#бане</i> (обсценний прикметниковий дериват)	оціночна (інтенсифікація негативної оцінки)	підсилювач експресії (реакція на суспільні травми, зокрема воєнні події)
<i>Підй#бували</i> (обсценний дієслівний дериват)	маніпулятивна (вплив на свідомість адресата)	маркер іронічної (саркастичної) агресії
<i>Ніх#ра</i>	маніпулятивна (вплив на свідомість адресата)	прямий вплив на свідомість адресата
<i>Нах##</i>	Розряджувальна, або катартична (зняття емоційної напруги)	реакція на воєнні події, маркер стійкості, незламності

знижує статус позначуваного до рівня безособового або неживого об'єкта. У мовній практиці українців це функціонує як засіб інтенсифікації негативної оцінності, поєднуючи морфологічні механізми з прагматикою мовної агресії та іронічно-саркастичного зниження.

Зміна традиційної стратегії війни позначилася на формуванні оцінної парадигми поняття *війни* [Коць, 2019, с. 140]. Усталений ряд означень *важка, цинічна, виснажлива, підступна, руйнівна, антигуманна, терористична, диявольська, кровопролитна, тотальна, затьяжна, братовбивча, руйнівна, повномасштабна, широкомасштабна, реальна, голлівудська, божжевільна* поповнюють обсценізми й знижена лексика: *Чого ця довбана війна ніяк не закінчується? Страна війна завершила якийсь цикл, якое чергове коло на біговій доріжці безконечності. Мабуть, немає такого українця, на життя якого не вплинула клята війна. ... проклята війна косить вірних синів України* [ГРАК].

Насиченість мовного простору такою лексикою є явищем тимчасовим, неминучим і в більшості випадків доцільним, адже об'єктивну дійсність, пов'язану з війною делікатними унормованими виразами описати фактично неможливо. Легендарна відповідь українського прикордонника Романа Грибова російському крейсеру «Москва» 24 лютого 2022 року потрапила до Національного реєстру рекордів України за найбільшу кількість цитувань: «Його вислів «*Рускій воєний корабль,*

іді нах##» було процитовано 28 мільйонів разів за даними Google Trends 2025 року» [ГРАК]. Обсценна лексика постає як функціонально значущий інструмент, що відображає глибинні соціокультурні трансформації, пов'язані з динамікою норм, ідентичностей та комунікативних практик. В інформаційному просторі воєнного часу обсценна лексика стає частиною колективної мовної практики. Щоб уникнути деформації національної мовної картини світу і розхитування мовно-ментального підґрунтя українства та захиститися від перспективи входження обсценізмів у словник (це фактично відбулось з гаслом про російський корабель), «у разі контекстуальної потреби такі вульгаризми слід писати в транслітерації (*руській воєнний корабль, іді на...*)» [Сюта, 2023, с. 6]. Це підкреслить їхню чужорідність для нашої мови.

Висновки і перспективи подальших досліджень. У сучасній лінгвістичній парадигмі обсценна лексика постає не лише як маргінальний мовний пласт, а як повноцінний інструмент репрезентації емоційного досвіду, соціальних оцінок і колективної ідентичності, що актуалізується в умовах екстремального суспільного напруження. Аналіз художнього та публіцистичного дискурсів показав, що обсценізми виконують низку ключових функцій – емоційно-експресивну, оціночну, ідентифікаційну, маніпулятивну та катартичну. В публіцистичному дискурсі воєнного часу обсценна лексика значно посилює свій впливовий

потенціал, виступаючи засобом формування громадської думки, делегітимації ворога та мобілізації аудиторії, тоді як у художньому вона слугує передусім інструментом психологічної достовірності та стилістичної виразності. Аксиологічний потенціал зниженої лексики реалізується через інтенсифікацію оцінних значень, поляризацію «свій–чужий» та вербалізацію травматичного досвіду, що особливо актуалізується в умовах війни. Воєнний контекст зумовлює часткову трансформацію мовної норми, зокрема розширення меж допустимого та підвищення толерантності до експресивно маркованих одиниць. Обсценна лексика в інформаційному просторі воєнного часу функціонує як важливий когнітивно-дискурсивний механізм осмислення реальності, конструювання соціальних смислів і підтримання колективної стійкості через поширення експресивно-оцінних моделей у тестах цього періоду розвитку мови.

Перспективним надалі видається когнітивно-прагматичний вимір обсценності, зокрема механізми концептуалізації агресії, страху, солідарності та спротиву через табуовану лексику. У цьому контексті важливим є дослідження ролі обсценізмів у формуванні мовної картини воєнного часу. Перспективним є також аналіз трансформації мовної норми в інформаційному просторі воєнного часу, де обсценна лексика дедалі частіше виступає маркером автентичності та емоційної достовірності комунікації. Подальші дослідження мають потенціал поглибити розуміння обсценної лексики як складного соціокультурного феномена, що перебуває на перетині норми та експресії й відображає динаміку сучасного інформаційного простору.

ЛІТЕРАТУРА

1. Белянський П. Битись не можна відступити. Харків: Vivat, 2024. 384 с.
2. Генеральний регіонально анотований корпус української мови (ГРАК) / М. Шведова, Р. фон Вальденфельс, С. Яригін, А. Рисін, В. Старко, Т. Ніколаєнко, А. Лукашевський та ін. Київ, Львів, Єна, 2017–2025. URL : <https://uacorporus.org>.
3. Івченко В. Після 24-го. Київ: Віхола, 2022. 320 с.
4. Любка А. Війна з тильного боку. Meridian Czernowitz, 2024. 280 с.
5. Коць Т. А. Лінгвософія війни і миру в інформаційному просторі сьогодення // *Культура слова*. 2019. № 90. С. 132–149. <https://doi.org/10.37919/0201-419X-2019.90.12>
6. Сарнацька А. Хто любов та мужність поєднав. ЛГБТІК + ветерани в російсько-українській війні. Київ: Видавництво, 2025. 104 с.
7. Сютя Г. М. Лінгвософія опозиції «свій–чужий» у текстах періоду російсько-української війни // *Українська мова*. 2023. № 2. С. 3–34. <https://doi.org/10.15407/ukrmova2023.02.003>
8. Суботіна В. Полон. Харків: Фоліо, 2024. 256 с.
9. Україна молода. URL : umoloda.kyiv.ua.
10. Чех А. Точка нуль. Meridian Czernowitz, 2024. 216 с.

REFERENCES

1. Belianskyi, P. (2024). Bytys ne mozhna vidstupyty [To fight, not to retreat]. Vivat.
2. General Regional Annotated Corpus of the Ukrainian Language (GRAC). (2017–2025). M. Shvedova, R. von Waldenfels, S. Yaryhin, A. Rysin, V. Starcko, T. Nikolaienko, A. Lukashevskiy, et al. <https://uacorporus.org>
3. Ivchenko, V. (2022). Pislia 24-ho [After the 24th]. Vikhola.
4. Liubka, A. (2024). Viina z tylnoho boku [War from the rear side]. Meridian Czernowitz.
5. Kots, T. A. (2019). Linhvophilosiiia viiny i myru v informatsiinomu prostori sohodennia [Linguo-philosophy of war and peace in the contemporary information space]. *Kultura slova*, (90), 132–149. <https://doi.org/10.37919/0201-419X-2019.90.12>
6. Sarnatska, A. (2025). Khto liubov ta muzhist poiednav. LHBTİK+ veterany v rosiisko-ukrainskii viini [Those who united love and courage: LGBTQ+ veterans in the Russian-Ukrainian war]. Vydavnytstvo.
7. Siuta, H. M. (2023). Linhvophilosiiia opozytzii «svii – chuzhyi» u tekstakh periodu rosiisko-ukrainskoi viiny [Linguo-philosophy of the «us vs. them» opposition in texts of the Russian-Ukrainian war period]. *Ukrainska mova*, (2), 3–34. <https://doi.org/10.15407/ukrmova2023.02.003>
8. Subotina, V. (2024). Polon [Captive]. Folio.
9. Ukraina moloda. (n.d.). <https://umoloda.kyiv.ua>
10. Chekh, A. (2024). Tochka nul [Zero point]. Meridian Czernowitz.

Дата першого надходження статті до видання: 15.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 20.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 12.05.2026